

رفقای کارگر!

اول ماه مه روز جهانی طبقه کارگر در راه است. آیا بنظر شما می توانیم امسال یک اول مه با شکوه و قدرتمند را به عنوان یک واقعه مهم در حرکت‌های کارگری خود ثبت کنیم؟ آیا شدنی است که در گوشه و کنار این کشور آنچنان مراسم‌های کارگری بزرگ و متعددی داشته باشیم که همه جا نقل مجالس بشود و خبرهایش دهان به دهان بچرخد، چرا که نه، چه چیزی می تواند مانع تحقق چنین حرکتی بشود؟ طبیعی است که یکی از موانع رژیم جمهوری اسلامی و دم و دستگاه و اعوان و انصار دولتی هستند تا آنجا که به جمهوری اسلامی مربوط می شود. تجربه کشاکش‌ها و دسته و پنجه نرم کردن کارگران با رژیم این را نشان می دهد که این عزم و اراده و حرکت جمعی توده کارگران است که تعیین کننده است. البته که سرمایه داران و دولتشان هر چه که نشانی از اتحاد و آگاهی کارگری را در برداشه باشد تحمل نخواهند کرد. اما دسته کم تجربه چند ساله اخیر به هر کارگری نشان داده که اعمال اراده کارگران ممکن و شدنی است. در این مملکت از نظر جمهوری اسلامی خیلی چیزها برای کارگر ممنوع است اعتصاب، تشکل، حتی دوستی و با هم بودن، اما می بینیم با این وجود آنجا که اراده جمعی کارگران عمل کند تمام آنچه که جمهوری اسلامی ممنوع کرده است به پیش می رود و رژیم نمی تواند کاری از پیش ببرد. به علاوه در نتیجه مبارزه کارگران در سال‌های پیش تعطیلی روز کارگر به رژیم جمهوری اسلامی تحمیل شده است و کارگران می توانند با استفاده از این مسئله برای برپایی مراسم‌های مستقل خود اقدام کنند. مسئله این است که کارگران عزم و اراده شان را برای برپایی مراسم اول ماه مه به نمایش بگذارند که در این صورت قطعاً جمهوری اسلامی نخواهد توانست اقدامی بکند، بجز این آیا مشکلات و گرفتاریهای مختلف کارگران می تواند مانع برگزاری یک مراسم بزرگ و با شکوه اول مه بشود؟ قضیه برعکس است اتفاقاً بر رفع همین مشکلات و مصیبت‌هاست که باید روز کارگر را جدی گرفت. آیا کسی هست که تصور کند که با مرور زمان خودبخود وضعیت بنفع ما تغییر خواهد کرد؟ اگر خودمان آستینها را بالا نزنیم، متحد نشویم، صدایمان را بلند نکنیم و دست به مبارزه نزنیم، چه کسی و در چه زمانی قرار است خط پایان روی این مشکلات و مشقات زندگی بکشد؟ مشکلات کارگران مشکل یک و دو نفر نیست که راه حل فرعی داشته باشد، روز اول مه فرصتی است برای جمع شدن، بحث و گفتگو روی درد مشترک بین میلیون‌ها و حتی میلیارد‌ها نفر کارگر و اعضای خانواده کارگری و همینطور چاره جویی و مبارزه برای تغییر این وضعیت.

زنده باد اتحاد کارگران

زنده باد اول مه جشن جهانی کارگران

کومه له _ سازمان کردستان حزب کمونیست ایران